

عنوان مقاله:

تاثیر قاعده تلازم اذن به شیء با اذن به لوازم آن بر دادرسی در امور مدنی با تاکید بر رویه قضائی

محل انتشار:

مجله مطالعات حقوقی، دوره 13، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 38

نویسندگان:

مریم صادقی - رشته حقوق دانشکده علوم اداری و اقتصاد دانشگاه اصفهان

علیرضا فصیحی زاده - گروه حقوق، دانشکده علوم اداری و اقتصاد، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

آیین دادرسی مدنی اگرچه در زمره حقوق شکلی است، از حقوق ماهوی تاثیر می پذیرد. بر اساس لزوم انطباق مقررات دادرسی با شرع، تاثیر قواعد فقهی بر قواعد دادرسی اجتناب ناپذیر است. یکی از این قواعد، «تلازم اذن به شیء با اذن به لوازم آن» است. مسئله این است که این قاعده ماهوی چگونه بر دادرسی در امور مدنی تاثیر می گذارد. این پژوهش با تحلیل حقوقی و فقهی به تاثیر این قاعده بر سه موضوع تعیین خواسته، تحقق اعتبار امر مختوم و صلاحیت دادگاه می پردازد. نتیجه پژوهش در مورد تعیین خواسته، آن است که ذیل عنوان نظریه خواسته ضمنی، دادگاه با رعایت اصل تناظر، باید به خواسته و لوازمش توأمان رسیدگی کند. تاثیر قاعده بر اعتبار امر مختوم، پذیرش شمول این اعتبار نسبت به اسباب موجهه حکم همچون منطوق آن است. در مورد صلاحیت ذاتی، نتیجه آن است که دادگاه خانواده علاوه بر صلاحیت رسیدگی به موضوعات خانوادگی، صلاحیت دارد به لوازم و توابع آن موضوعات هم رسیدگی کند تا به این وسیله راهبردی برای تحقق اهداف اصل دهم قانون اساسی مبنی بر پاسداری از قداست خانواده و استواری روابط خانوادگی ارائه شود.

کلمات کلیدی:

دادرسی مدنی، قاعده تلازم اذن، قواعد شکلی، قواعد ماهوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1845600>

